

Από το Συναξάρι - Ο όσιος Ρικχάριος της Πικαρδίας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Απριλίου, 2020

Γόνος αρχοντικής οικογένειας της Πικαρδίας (βόρεια Γαλλία), ο νεαρός Ρικχάριος φιλοξένησε κάποτε δύο Ιρλανδούς ιεραπόστολους που τους είχαν κακομεταχειριστεί οι κάτοικοι της περιοχής αυτής γύρω από τις εκβολές του ποταμού Σομ, οι οποίοι σε μεγάλο βαθμό ήσαν ακόμη ειδωλολάτρες. Όλη την νύχτα άκουγε τα όσα έλεγαν οι δύο θεοφόροι άνδρες, τους εξομολογήθηκε τις αμαρτίες του και αποφάσισε τότε να αφιερώσει τον βίο του στο κήρυγμα του Ευαγγελίου. Απελευθέρωσε τους δούλους του και άρχισε να περιοδεύει ανά την χώρα, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο της Σωτηρίας, διαμοιράζοντας σε ελεημοσύνες κάθε τι που του πρόσφεραν.

Σκληραγωγούσε τον εαυτό του -η μόνη τροφή του ήταν λίγο κριθαρένιο ψωμί βρεγμένο στο νερό- αλλά αντιμετώπιζε όλους τους άλλους με μεγάλη ευσπλαχνία, ενώ ασθενείς και δεινοπαθούντες προσέτρεχαν στον Ρικχάριο για να βρουν ίαση σώματος και ψυχής. Περιόδευσε σε επαρχίες του βορρά και έφτασε μέχρι την Αγγλία, φέροντας στην πίστη του Χριστού μεγάλο αριθμό αμαρτωλών και ειδωλολατρών και απελευθέρωσε πολλούς αιχμαλώτους, χριστιανούς και ειδωλολάτρες.

Καθώς πολλοί μαθητές ζητούσαν να υποταγούν στην πνευματική του καθοδήγηση, ο Ρικχάριος ίδρυσε κοντά στην γενέτειρά του, Κεντούλη, ναό και μονύδριο, όπου αρεσκόταν να αποσύρεται ο ίδιος.

Μια ημέρα τον επισκέφθηκε ο βασιλέας Δαγοβέρτος (629-639). Ο όσιος τον ευλόγησε και με πραότητα τον νουθέτησε για το πώς πρέπει να εξασκεί την εξουσία του ένας χριστιανός ηγεμόνας: χωρίς να υπερηφανεύεται για την ισχύ του ή να ελπίζει στις κολακείες και τα παροδικά πλούτη, αλλά δοξάζοντας τον Θεό, τον μόνο Βασιλέα του ουρανού και της γης, έναντι του οποίου είναι υπόλογος για την διακυβέρνησή του. Ο βασιλέας άκουσε με σεβασμό τις νουθεσίες και έδειξε αργότερα μεγάλη εκτίμηση για τον άνθρωπο του Θεού.

Όταν ο Ρικχάριος έφθασε σε μεγάλη ηλικία, θέλησε να αποσυρθεί σε απόλυτη ησυχία ώστε να προετοιμαστεί για την εκδημία του. Ο βασιλέας και οι άρχοντες τού τόπου του πρόσφεραν τοποθεσία κατάλληλη στο δάσος του Κρεσύ, όπου εγκαταστάθηκε ο όσιος με συνοδεία μόνο έναν μαθητή, ώστε να αφοσιωθεί πλήρως στην θεωρία των αγαθών που επαγγέλλονται στον ουρανό για τους άξιους δούλους του Θεού.

Ο όσιος πολλαπλασίασε τους ασκητικούς αγώνες και απέκτησε μεγάλη εξουσία επάνω στην φύση και τα άγρια θηρία. Σύντομα όμως το ερημητήριό του έγινε γνωστό και άρχισαν να πηγαίνουν πτωχοί, ασθενείς, αλλά και οι ισχυροί του κόσμου. «Όλοι εκείνοι για τους οποίους προσευχόταν ο όσιος», γράφει ο βιογράφος του, «αμέσως διά της αγαθότητος του Χριστού αποκτούσαν ό,τι ζητούσαν».

Όταν ο Ρικχάριος διαισθάνθηκε ότι πλησίαζε η στιγμή που θα τελείωνε ο επίγειος βίος του, είπε στον μαθητή του να φτιάξει ένα φέρετρο σ' έναν κορμό δένδρου και, ολοκληρώνοντας την ύστατη δέησή του, είπε: «Είθε ο Σωτήρ του κόσμου να είναι εύσπλαγχνος έναντι εμού, και έχοντας υπάρξει η παρηγορία μου στην παρούσα ζωή, να καταστεί ανταμοιβή μου στην άλλη!»

Ο όσιος Ρικχάριος κοιμήθη εν ειρήνη στις 26 Απριλίου 645. Λίγο αργότερα, μαθητές του πήραν το τίμιο λείψανο, το οποίο ενταφίασαν στην Κεντούλη, όπου κατέστη πηγή θαυμάτων. Ανεγέρθηκε κατόπιν μεγάλος ναός για την μονή, η οποία ανεδείχθη σε μια από τις λαμπρότερες του Μεσαίωνα στην Δύση.

(Από το βιβλίο: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος όγδοος, Απρίλιος, σελ. 257. Ίνδικτος, Αθήναι 2007)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)